

Vlaams
Parlement

ingediend op **818** (2020-2021) – Nr. 2
15 juni 2021 (2020-2021)

Amendementen

op het ontwerp van decreet

tot wijziging van het decreet van 7 juni 2013
betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid

AMENDEMENT Nr. 1**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 3

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Het voorgestelde nieuwe artikel 3 haalt zowel woonwagenbewoners als mensen zonder wettig verblijf uit de doelgroepen van het integratiebeleid. Dat is nefast om verschillende redenen:

- Wat de schrapping van woonwagenbewoners als doelgroep van het integratiebeleid betreft:

Het Europese Hof voor de Rechten van de Mens stelde in 2012 dat de kwetsbare situatie van woonwagenbewoners bijzondere aandacht vereist van de overheid voor hun noden en levenswijze. Woonwagenbewoners vergen een doelgroepgericht beleid, een doorgedreven integraal beleid met een sterke coördinatie tussen de beleidsdomeinen.

De schrapping van de doelgroep gaat in tegen het Geactualiseerd Horizontaal Integratiebeleidsplan Vlaanderen 2018-2019, nochtans door dezelfde partijen opgesteld. In het plan werd expliciet gesteld dat het beleid ten aanzien van woonwagenbewoners een inclusieve en horizontale aanpak vergt en dat daarom beslist werd om het beleid met betrekking tot woonwagenbewoners op te nemen in het Horizontaal Integratiebeleidsplan. Maar nu, door de schrapping van de doelgroep, valt die ook uit de boot in het Horizontaal Integratiebeleidsplan.

- Wat de schrapping van verzoekers van internationale bescherming als doelgroep van het integratiebeleid betreft:

Vreemdelingen zonder wettig verblijf worden volledig geschrapt als doelgroep binnen het integratiebeleid. Enkel wie in het vreemdelingenregister staat zou tot de doelgroep behoren. Het ontwerp van decreet wil geen inburgeringstrajecten meer aanbieden aan verzoekers om internationale bescherming van wie het verzoek nog in behandeling is. Nochtans kunnen asielzoekers niet gelijkgesteld worden aan vreemdelingen zonder wettig verblijf in België. Zij verblijven tijdens de verwerking van hun aanvraag om internationale bescherming immers wel degelijk op wettige wijze op ons grondgebied. Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden wanneer asielzoekers op dezelfde manier behandeld worden als andere groepen vreemdelingen zonder wettig verblijf, aangezien zij wel wettelijk op het grondgebied verblijven. Deze decreetwijziging zou bovendien betekenen dat nieuwkomers in het eerste jaar dat ze in Vlaanderen zijn geen Nederlandse les meer kunnen nemen. Het is nochtans waardevol om mensen zo snel mogelijk te integreren (de erkenningsgraad van asielzoekers lag in 2019 – na het buiten beschouwing laten van onontvankelijke dossiers die met voorkeur behandeld worden – immers op 50,5 procent). Met deze maatregel zal er waardevolle tijd verloren gaan om nieuwkomers te laten integreren, zeker gelet op het feit dat verzoekers tot internationale bescherming gemiddeld langer dan één jaar wachten op een beslissing in hun dossier. Door hen uit te sluiten van hun recht op inburgering, worden ze veel langer in 'quarantaine' gehouden, met nefaste gevolgen en tijdverlies tot gevolg. Inburgeringstrajecten moeten de snelle integratie van nieuwkomers in de samenleving, het onderwijs en de arbeidsmarkt stimuleren. Deze wijziging staat daaraan in de weg.

De uitsluiting van asielzoekers vormt bovendien ook een aanzienlijke vermindering van de bescherming van het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing zoals gewaarborgd bij artikel 23 van de Grondwet. Deze aanzienlijke vermindering van bescherming wordt niet verantwoord door een reden van algemeen belang en schendt bijgevolg het grondwettelijke standstillbeginsel.

■

AMENDEMENT Nr. 2**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 4

Punt 1°, 2° en 3° schrappen.

VERANTWOORDING

Vreemdelingen zonder wettig verblijf worden volledig geschrapt als doelgroep binnen het integratiebeleid. De opdracht tot de menswaardige begeleiding en oriëntatie van personen zonder wettig verblijf, prioritair met betrekking tot de gezondheidszorg, wordt dus afgeschaft. Enkel de toeleiding tot het leerplichtonderwijs van minderjarigen wordt nog behouden. Het gaat hier echter bij uitstek om een bijzonder kwetsbare groep. Ondanks hun recht op medische hulp blijkt dat dit in de praktijk vaak moeilijk afdwingbaar is en er grote toepassingsverschillen bestaan tussen OCMW's en zorgverstrekkers. Uitstel van medische zorg leidt tot veel ernstigere pathologieën met alle gevolgen voor de persoon in kwestie, voor de hogere kostprijs van behandelingen en voor de samenleving qua verdere besmettingen.

Er zijn overigens duidelijke uitspraken van het Europees Comité voor Sociale Rechten dat toeziet op de correcte implementatie van het Europees Sociaal Handvest, dat ongedocumenteerde migranten niet mogen uitgesloten worden van basic subsistence rights, namelijk sociale en medische bijstand, onderdak enzovoort. De aanvankelijke rechtspraak met betrekking tot minderjarigen in een zaak tegen Nederland is ondertussen verbreed naar volwasseneren. Vandaar is het sterk aangewezen deze doelgroepen niet te schrappen. De praktijk wijst uit dat een actieve toeleiding nodig is opdat deze doelgroep zijn weg vindt naar de instanties die hun grondrechten garanderen. Zonder toegang tot menswaardige begeleiding en oriëntatie, prioritair met betrekking tot gezondheidszorg, worden de grondrechten van deze doelgroep onvoldoende gevrijwaard.

Het is ten slotte ook problematisch dat de decreetgever niet in een bijkomende uitzondering voorziet voor erkende staatlozen die deze hoedanigheid hebben verkregen omdat zij buiten hun wil om hun nationaliteit hebben verloren en aantonen geen wettige en duurzame verblijfstitel te kunnen krijgen in een andere staat waarmee zij banden zouden hebben.

■

AMENDEMENT Nr. 3**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 14

Punt 5° en 6° schrappen.

VERANTWOORDING

Door gegevens uit te wisselen over het inburgeringstraject (en hierdoor de Dienst Vreemdelingenzaken de inspanningen tot integratie te laten beoordelen met het oog op de beslissing over het al dan niet verlengen van de verblijfstitel van de inburgeraar), wordt het Vlaamse integratiebeleid een instrument voor migratiebeheer. Inburgering en integratie staan zo in functie van een ontmoedigings- en terugkeerbeleid. De beslissing over het al dan niet verlengen van de verblijfstitel linken aan het gevolgde inburgeringstraject is nefast voor het hele doel van het traject. Het is onaanvaardbaar, temeer nu het integratietraject betalend wordt en het recht op verblijf in België hiervan afhankelijk gemaakt zou worden.

Bovendien zijn er ook juridische argumenten. De gegevensuitwisseling lijkt een inbreuk op de privacywetgeving. De Raad van State merkt op dat het advies van de Vlaamse Toezicht-

commissie voor de verwerking van persoonsgegevens niet volstaat en dat ook dat van de Gegevensbeschermingsautoriteit moet worden gevraagd. Daarnaast is verblijfsrecht een federale materie; de vraag naar bevoegdheidsoverschrijding kan gesteld worden. Voor verzoekers om internationale bescherming staan taaltesten als voorwaarde voor verblijf op gespannen voet met de Conventie van Genève.

Tot slot is er al in sancties voorzien, met name geldboetes. Een sanctie in de vorm van niet-verlenging van de verblijfstitel is een dubbele sanctie. Dat is disproportioneel.

AMENDEMENT Nr. 4

voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau

Artikel 21

Aan de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, tweede lid, 3°, na de zinsnede "artikel 32", toevoegen wat volgt:

"Er wordt in voldoende middelen voorzien zodat de VDAB mensen die zich verplicht inschrijven kwalitatief kan begeleiden".

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet voert een verplichting in voor alle inburgeraars op beroepsactieve leeftijd die niet werken om zich in te schrijven bij VDAB. Om zijn rol als arbeidsmarktregisseur ten volle te kunnen realiseren en om de nodige ondersteuning te bieden aan inburgeraars in hun zoektocht naar werk, is het essentieel dat VDAB voldoende financiële middelen krijgt. De verplichte inschrijving bij VDAB is pas doeltreffend als VDAB zelf ook versterkt wordt, en iedereen een passend traject kan aanbieden.

VDAB moet kunnen garanderen dat wie zich inschrijft ook de nodige begeleiding en dienstverlening krijgt. Inburgeraars moeten op dezelfde manier worden ingeschat door VDAB als andere werkzoekenden en op dezelfde begeleiding en dienstverlening kunnen rekenen.

Het voorliggende amendement verankert in het ontwerp van decreet de vereiste om bijkomende middelen ter beschikking te stellen aan VDAB om te voorzien in de nodige persoonlijke en kwalitatieve begeleiding. Op die manier wordt de doeltreffendheid van de verplichte inschrijving gegarandeerd.

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 21

Aan de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, tweede lid, 3°, na de zinsnede "artikel 32", toevoegen wat volgt:

"na accumulatie van de nodige middelen en mits de VDAB garandeert elke ingeschreven nieuwkomer een opleiding, stage of job op maat binnen de 12 maanden na inschrijving te kunnen aanbieden".

VERANTWOORDING

De verplichte inschrijving bij VDAB kan slechts doeltreffend werken als VDAB voldoende middelen heeft om de nodige ondersteuning te bieden aan inburgeraars bij de zoektocht naar werk. Daarom stelt voorliggend amendement voor om de inschrijving slechts verplicht te maken als VDAB deze middelen tot zijn beschikking heeft en bijgevolg kan garanderen dat wie zich inschrijft ook de nodige begeleiding en dienstverlening krijgt. Optimale kansen en ondersteuning zijn essentieel voor het slagen. Alle inburgeraars hebben recht op een opleiding en een stage.

Daarnaast vraagt de Raad van State zich af hoe deze verplichting wordt gelezen. Ofwel is de verplichting een louter formele voorwaarde, en dan "kan de verplichting als weinig ingrijpend worden beschouwd". Of als het geen louter formele voorwaarde is, dan wijst de Raad erop dat de Vlaamse Regering niet bij machte is om een verplichting tot arbeid op te leggen, noch het zoeken naar werk. "Deze verplichting kan [alleen] in het kader van [...] het verkrijgen van bepaalde sociale rechten of ondersteuning worden opgelegd", aldus de Raad van State.

Als antwoord op deze bedenking laat minister Somers in de memorie van toelichting weten dat het enkel gaat om een formele voorwaarde en dat het dus een weinig ingrijpende maatregel is. De vraag rijst waartoe deze decreetswijziging dan dient. Als het echt de bedoeling is om inburgeraars het recht op een opleiding en een stage te geven, om vervolgens meer kansen te hebben op de arbeidsmarkt, dan moet er niet gekeken worden naar enkel een verplichte inschrijving, als wel naar meer middelen voor VDAB opdat alle ingeschrevenen ook echt kunnen worden begeleid. Daarnaast moet VDAB ook kunnen garanderen dat de nieuwkomers na inschrijving een stage, opleiding of job aangeboden krijgen.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 21

In de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, tweede lid, 4°, tussen het woord "een" en de zinsnede "participatie- en netwerktraject" het woord "*facultatief*" invoegen.

VERANTWOORDING

Er is momenteel een ontoereikend aanbod waarvan gegarandeerd kan worden dat het aansluit bij de behoeften van de inburgeraar. Een vierde pijler met een participatie- en netwerktraject dient daarom te worden vormgegeven als een recht en niet als een verplichting.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 21

In de voorgestelde tekst van artikel 29, §1, vierde lid, op de eerste regel, tussen het woord "kan" en de woorden "worden opgenomen" het woord "*ook*" invoegen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 6.

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau

Artikel 22

In de voorgestelde tekst van artikel 30, §2, het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De inburgeraar toont aan dat hij de doelstelling van het vormingspakket maatschappelijke oriëntatie heeft behaald door te slagen voor een test die het EVA organiseert. De ontwikkeling van deze test gebeurt door onderwijsdeskundigen en bouwt verder op de expertise en ervaring omtrent het ontwikkelen van de gestandaardiseerde testen die samengebracht wordt in de verschillende steunpunten. Daarnaast gebeurt de ontwikkeling van deze test in nauwe samenspraak met de organisaties die voorzien in het aanbod van de lessen maatschappelijke oriëntatie. De test voldoet aan alle kwaliteitsvereisten, zodat niet wordt ingeboet op de kwaliteit van de lessen maatschappelijke oriëntatie. Een evaluatie van deze testen zal gebeuren na één jaar en nadien periodiek om de vijf jaar. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en regels voor die test."

VERANTWOORDING

De belangrijkste doelstelling van de lessen maatschappelijke oriëntatie is nieuwkomers wegwijs te maken in ons land en onze gebruiken, en gewoontes en waarden mee te geven zodat die een gedeelde basis kunnen vormen om samen te leven. Het voorliggende amendement raakt niet aan de invoering van een gestandaardiseerde test aan het einde van deze cursus om de kennis opgedaan in de lessen te toetsen, maar wil vermijden dat het invoeren van deze test leidt tot een kwaliteitsverlies van de lessen. Het fenomeen teaching-to-the-test is immers goed gekend door onderwijsdeskundigen: dit leidt ertoe dat lessen er enkel nog op gericht zijn om mensen op een test te doen slagen, dat wil zeggen het juiste bolletje in te kleuren bij een vraagstelling. Het resultaat is dat de lessen er minder op gericht zijn de inhoud en kwaliteit van de kennis die overgedragen wordt, te garanderen. Het voorliggende amendement heeft tot doel de kwaliteit en de meerwaarde van de cursus maatschappelijke oriëntatie en de gestandaardiseerde test te bewaken.

Bij de invoering en ontwikkeling van de centrale gestandaardiseerde testen in het Vlaamse onderwijs wordt hier ook expliciet aandacht aan gegeven. Daarom is het essentieel dat de expertise van het steunpunt Ontwikkeling van gestandaardiseerde, genormeerde, gevalideerde en net- en koepeloverschrijdende toetsen, hierin wordt meegenomen. Ook binnen het steunpunt Ontwikkeling gestandaardiseerde NT2-toetsen wordt er werk gemaakt van een gestandaardiseerde test rond de kennis van het Nederlands van inburgeraars. Het is dan ook maar logisch dat de test over maatschappelijke oriëntatie aan dezelfde criteria van betrouwbaarheid en validiteit voldoet. Het voorliggende amendement gaat mogelijk kwaliteitsverlies tegen, door te vereisen dat de test ontworpen wordt door experts, dat de mensen die ervaring hebben met het geven van cursussen maatschappelijke oriëntatie betrokken worden en een bepalende stem krijgen in het ontwerp, en dat de praktijk van deze testen ook grondig wordt geëvalueerd. Alleen zo kan vermeden worden dat een test invoeren draait om symboolpolitiek, en alleen zo kan gegarandeerd worden dat de lessen maatschappelijke oriëntatie hun belangrijke doel blijven dienen.

AMENDEMENT Nr. 9**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 22

In de voorgestelde tekst van artikel 30, §2, het tweede lid schrappen.

VERANTWOORDING

Een gestandaardiseerde test is slechts een momentopname van de kennis van de inburgeraar. Het dagelijkse leven van inburgeraars bevat immers al genoeg testen: openbaar vervoer nemen, tickets kopen, oudercontacten enzovoort. Het invoegen van gestandaardiseerde testen zou de taak van de cursisten enkel bemoeilijken. Het vormingspakket dient om inburgeraars klaar te stomen voor het dagelijkse leven. Het is geen voorbereiding op het afleggen van een schriftelijke test.

Bovendien vormt het betalend maken van het (verplichte) vormingspakket een extra drempel voor inburgeraars. Dit creëert enkel meer kopzorgen voor de cursisten, en zal zelfs een afschrikkend effect hebben op degenen die anders vrijwillig een inburgeringstraject zouden volgen. Als er rekening gehouden wordt met de context en de situatie waarin veel inburgeraars verkeren, wordt duidelijk dat dit beleid zeer beperkend zal werken en mogelijk zelfs een ontradend effect zal hebben op al de nieuwkomers die vrijwillig een inburgeringstraject volgen. Het armoederisico wordt de facto versterkt en de retributies vormen een extra drempel.

Daarnaast rijst ook de vraag of de verplichting om te slagen in gestandaardiseerde examens artikel 23 van de Grondwet niet ondergraaft. Artikel 23, 5, van de Grondwet stelt het recht op bescherming van culturele en maatschappelijke ontplooiing voorop.

AMENDEMENT Nr. 10**voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau**

Artikel 22

In de voorgestelde tekst van artikel 30, paragraaf 3 schrappen.

VERANTWOORDING

Om een ambitieus inburgeringsbeleid te voeren waarbij alle nieuwkomers inburgeren en de Nederlandse taal leren, moeten we ervoor zorgen dat er geen enkele drempel bestaat om deel te nemen aan het inburgeringstraject. Dit ontwerp van decreet maakt de lessen maatschappelijke oriëntatie (MO) en Nederlands tweede taal (NT2) echter betalend en drijft de kostprijs voor deelnemers fors op. Deelnemers moeten niet enkel 180 euro betalen voor het lessenpakket, ook moeten ze 90 euro betalen per keer dat ze het examen afleggen. Dat wil zeggen dat inburgeraars minstens aankijken tegen een kostprijs van 360 euro. Dat bedrag kan nog oplopen als ze niet meteen slagen voor beide testen.

Voor de meeste nieuwkomers is dat een bijkomende drempel en een te zware financiële dobber. Het verplichte inschrijvingsgeld heeft twee gevolgen:

- 1° voor inburgeraars die verplicht zijn een inburgeringstraject te volgen, veelal vluchtelingen, zal de kostprijs in de praktijk worden doorgeschoven naar de lokale besturen, zonder dat hiervoor in extra middelen wordt voorzien. Deze regeling leidt tot meer administratie en meer kosten;
- 2° wie momenteel niet verplicht is een inburgeringscursus te volgen, maar ervoor kiest om dat vrijwillig te doen, zal afhaken. Het gaat vaak om Europese burgers, bijvoorbeeld

uit oostelijke lidstaten, die niet verplicht kunnen worden om in te burgeren. Dat zou in strijd zijn met Europese regelgeving. Die groep willen we wel aanmoedigen om in te burgeren, omdat we ook denken dat het voor hen essentieel is dat zij zich snel het Nederlands eigen maken. Het gaat om een zeer grote groep: maar liefst de helft van alle inburgeraars in Vlaanderen zijn nu mensen die vrijwillig het traject volgen. Hen 'aanmoedigen' om vrijwillig in te burgeren door te eisen dat ze 360 euro minimum dienen te betalen voor de lessen, is totaal onlogisch en contraproductief. Dit inburgeringsbeleid zal dus ook zij die vrijwillig willen inburgeren, ontmoedigen.

Het voorliggende amendement schrapt het inschrijvingsgeld voor de inburgeringscursus. Dit amendement is nodig om ervoor te zorgen dat het ontwerp van decreet geen drempels opwerpt voor inburgeraars, geen nutteloze bijkomende administratie creëert, geen kosten afschuift op lokale besturen, en mensen niet ontmoedigt om in te burgeren. Het basisprincipe moet zijn dat integratie en inburgering essentieel is, voor iedereen, en dat maatregelen die mensen uit de boot doen vallen, absoluut contraproductief zijn.

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 22

In de voorgestelde tekst van artikel 30, paragraaf 3 schrappen.

VERANTWOORDING

Het verplichte aanbod van de lessen maatschappelijke oriëntatie (MO) en Nederlands tweede taal (NT2) wordt betalend. Eerder werden de onkostenvergoedingen voor vervoer, vertaalkosten en kinderopvang al afgeschaft. Vanaf nu vraagt de Vlaamse Regering ook voor elk lesonderdeel 90 euro voor de cursus en 90 euro voor het examen. Wie niet slaagt, zal opnieuw moeten betalen.

Deze retributie is een extra drempel voor het integratietraject van nieuwkomers. Voor mensen die elke euro twee keer moeten omdraaien, is zo'n retributie veel geld, vaak té veel geld. Het armoederisico zal toenemen. Dat toont ook de armoedetoets aan. Het armoederisico voor niet-EU-burgers ligt vandaag al alarmerend hoog met 48 procent.

Daarnaast zal de retributie ertoe leiden dat minder vrijwillige inburgeraars een traject zullen starten. Intra-Europese inburgeraars die niet verplicht zijn een traject te volgen, zullen veel eerder ontmoedigd dan aangemoedigd worden door de invoering van een retributie.

Tot slot staan de kosten ook sterk in contrast met de geest van het Financieringsdecreet Volwassenenonderwijs (2018), zoals ook de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) in zijn advies aangeeft. Het Financieringsdecreet streeft naar een volwassenenonderwijs dat sterk inzet op kwetsbare groepen, door het inschrijvingsgeld te verminderen in plaats van te verhogen.

Bovendien vormt de verplichting om een forfaitaire kostprijs te betalen voor de cursussen en de examens een aanzienlijke vermindering van de bescherming van het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing, zoals gewaarborgd door artikel 23 van de Grondwet en derhalve in strijd met het grondwettelijk standstillbeginsel.

AMENDEMENT Nr. 12**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 23

In de voorgestelde tekst van artikel 31, §1, eerste lid, op de laatste regel, de zinsnede “, als opstap naar een vervolgcursus” schrappen.

VERANTWOORDING

Als men het inburgeringstraject met succes heeft doorlopen, volgt er een extra verplichting die stelt dat men twee jaar later moet slagen voor een extra taaltest voor het niveau B1 mondeling. De Raad van State merkt op dat de verplichting volledig losstaat van het traject om een attest inburgering te behalen. Daarnaast wordt er in de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet verwezen naar ondersteuning van VDAB maar wordt het verder in het ontwerp van decreet nergens concreet noch wettelijk uitgewerkt. Ook wordt nergens vermeld hoe de betrokken personen zullen of kunnen worden bereikt, aangezien hun inburgeringstraject op dat moment al gedaan is. De Raad van State besluit dan ook dat het “redelijk verband tussen de taalkennisvereiste en de doelstellingen van de inburgeringsplicht betwijfeld kan worden”.

Kortom, de wettelijke uitwerking hangt met haken en ogen aan elkaar: de randvoorwaarden zijn niet uitgewerkt, de modaliteiten ontbreken en er is zelfs geen mogelijkheid om ex-inburgeraars te bereiken. Bovendien is er vandaag nog geen aanbod bij de centra voor basiseducatie (CBE's) van cursussen B1. Er wordt dus in casu een verplichting ingevoerd, zonder concrete uitwerking om de verplichting mogelijk te maken en alvorens er een aanbod is.

Tot slot uit de Raad van State ook zijn bezorgdheid of het vereiste niveau wel haalbaar is en voldoende rekening houdt met de mogelijkheden van de individuele inburgeraar. Een bezorgdheid die ook gedeeld wordt door de sector zelf. Ook wordt verwezen naar andere landen, maar ook dat behelst enige nuance. In Nederland en Frankrijk is A2 de verplichting om een verblijf aan te vragen, B1 wordt er pas een verplichting als men als nieuwkomer op een hoger niveau wil werken. Denemarken en het Verenigd Koninkrijk zijn de enige Europese landen waar B1 een verplichting is om een verblijf aan te vragen, al is er in Denemarken geen slaagplicht, maar wel de verplichting om deel te nemen aan het examen.

AMENDEMENT Nr. 13**voorgesteld door Maxim Veys, Hannelore Goeman en Conner Rousseau**

Artikel 24

Aan de voorgestelde tekst van artikel 32 een paragraaf 4 toevoegen, die luidt als volgt:

“§4. Om deze maatregelen uit te voeren, worden er voldoende middelen ter beschikking gesteld aan de VDAB, teneinde te kunnen voorzien in de nodige persoonlijke en kwalitatieve begeleiding.”.

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet voert een verplichting in voor alle inburgeraars op beroepsactieve leeftijd die niet werken om zich in te schrijven bij VDAB. Om zijn rol als arbeidsmarktregisseur ten volle te kunnen realiseren en om de nodige ondersteuning te bieden aan inburgeraars in

hun zoektocht naar werk, is het essentieel dat VDAB voldoende financiële middelen krijgt. De verplichte inschrijving bij VDAB is pas doeltreffend als VDAB zelf ook versterkt wordt en iedereen een passend traject kan aanbieden.

VDAB moet kunnen garanderen dat wie zich inschrijft ook de nodige begeleiding en dienstverlening krijgt. Inburgeraars moeten op dezelfde manier worden ingeschat door VDAB als andere werkzoekenden, en op dezelfde begeleiding en dienstverlening kunnen rekenen.

Het voorliggende amendement verankert in het ontwerp van decreet de vereiste om bijkomende middelen ter beschikking te stellen aan VDAB om te voorzien in de nodige persoonlijke en kwalitatieve begeleiding. Op die manier wordt de doeltreffendheid van de verplichte inschrijving gegarandeerd.

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 24

Aan de voorgestelde tekst van artikel 32 een paragraaf 4 en 5 toevoegen, die luiden als volgt:

"§4. Bovenstaande maatregelen kunnen enkel worden toegepast indien de VDAB voldoende middelen tot zijn beschikking heeft om inburgeraars de nodige ondersteuning te bieden bij hun zoektocht naar werk.

§5. De Vlaamse Regering regelt de nadere uitvoering van paragraaf 1 tot en met 4."

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 5.

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 25

Aan de voorgestelde tekst van artikel 33, een paragraaf 3 toevoegen, die luidt als volgt:

"§3. De inburgeraar is vrijgesteld van hetgeen in paragraaf 2 wordt bepaald, wanneer aangetoond kan worden dat geen toereikend aanbod beschikbaar was dat aansluit bij de behoeften van de inburgeraar op het tijdstip van het inburgerings-traject.

De Vlaamse Regering bepaalt nader wat verstaan wordt onder toereikend aanbod aansluitend bij de behoeften van de inburgeraar."

VERANTWOORDING

Er is momenteel een ontoereikend aanbod waarvan gegarandeerd kan worden dat het aansluit bij de behoeften van de inburgeraar. Een vrijstelling van het participatie- en netwerktraject moet bijgevolg mogelijk zijn als duidelijk is dat een aanbod onvoldoende aansluit bij de behoeften en het toekomstperspectief van de inburgeraar.

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 28

In de voorgestelde tekst van artikel 34/2, §1, punt 1° schrappen.

VERANTWOORDING

De Raad van State stelde in zijn advies 59.224/VR/4 van 19 mei 2016 over de federale nieuwkomersverklaring dat de overheid niemand kan verplichten om bepaalde waarden en normen te aanvaarden. Ook het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (artikel 9 en 10) en het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (artikel 18 en 19) laten dat niet toe. Dat zou ingaan tegen de gewetensvrijheid.

Naar aanleiding van het voorontwerp van voorliggend ontwerp van decreet, stelde de Raad van State in zijn advies duidelijk dat het niet de bedoeling mag zijn te vragen aan personen om de fundamentele normen te aanvaarden of te onderschrijven, omdat dit strijdig zou kunnen zijn met de vrijheid van gedachte en godsdienst. De nieuwe memorie van toelichting verandert daarom de formulering onderschrijven naar respecteren. Tenzij deze bijlage louter informatief is, blijft deze constructie allicht bijzonder problematisch. De Raad van State stelt immers dat evenmin aan de persoon de indruk mag worden gegeven dat de reikwijdte van zijn handtekening wel degelijk onderschrijven is.

Ook de Raad van State stelt in zijn advies dat het contradictorisch is dat een inburgeraar voorafgaandelijk een verklaring dient te ondertekenen waarvan hij per hypothese enkel na het volgen van het vormingspakket de precieze draagwijdte kan begrijpen en verwijst hiervoor naar de uitspraak van het Grondwettelijk Hof (arrest van 4 oktober 2018).

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout

Artikel 28

In de voorgestelde tekst van artikel 34/2, paragraaf 2 schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 16.

AMENDEMENT Nr. 18**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 31

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Zie verantwoording bij amendement nr. 12.

AMENDEMENT Nr. 19**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 33

In punt 1°, in de voorgestelde tekst van paragraaf 1, eerste lid, punt 4° schrappen.

VERANTWOORDING

Het betreft een voorstel tot afschaffing van de sanctie voor het niet behalen van B1. Zie verantwoording bij amendement nr. 12.

AMENDEMENT Nr. 20**voorgesteld door An Moerenhout en Jeremie Vaneeckhout**

Artikel 33

In punt 1°, in de voorgestelde tekst van paragraaf 1, derde lid, punt 4° schrappen.

VERANTWOORDING

Het betreft een voorstel tot afschaffing van de sanctie voor het niet behalen van B1. Zie verantwoording bij amendement nr. 12.

